

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobkyně: **ENERGO-MARKET s.r.o.**, IČO: 24767115,
sídlem V zářezu 902/4, Jinonice, 158 00 Praha 5,
zastoupená daňovým poradcem Martinem Černým,
sídlem Liberecká 10, 412 01 Litoměřice,

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**,
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2016, č. j. 18055/16/5300-21443-701328,
ve znění rozhodnutí o opravě zřejmých nesprávností ze dne 25. 4. 2016, č. j. 18399/16/5300-21443-701328,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 22. 4. 2016, č. j. 18055/16/5300-21443-701328, ve znění rozhodnutí o opravě zřejmých nesprávností ze dne 25. 4. 2016, č. j. 18399/16/5300-21443-701328, kterým bylo změněno rozhodnutí Finančního úřadu pro Ústecký kraj, Územního pracoviště v Litoměřicích, (dále jen „správce daně“) ze dne 25. 9. 2015, č. j. 1994846/15/2507-50521-506936, kterým byla žalobkyni vyměřena daň z přidané hodnoty za 3. čtvrtletí roku 2014 tak, že vyměřená daňová povinnost se mění z 40 068 Kč na 179 445 Kč. Současně se žalobkyně domáhala zrušení prvostupňového rozhodnutí a přiznání náhrady nákladů řízení.
Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že správce daně neprovedl výslech svědka S. K., který byl zodpovědný za dodávky prací v Hotelu Vavřinec. Protože to správce daně učinil bez řádného zdůvodnění, porušil tak dle žalobkyně ustanovení § 92 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, (dále jen „daňový řád“). Žalobkyně zdůraznila, že bylo povinností správce daně dbát na to, aby skutečnosti rozhodné pro správné stanovení daně byly zjištěny co nejúplněji.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že setrvává na svém názoru, že provedení výslechu svědka pana S. K. by bylo nadbytečné a nepřineslo by do řízení žádné relevantní skutečnosti. Současně trval na tom, že svůj závěr v žalobou napadeném rozhodnutí řádně odůvodnil, neboť správce daně se této otázce věnoval na straně 3 a 4 zprávy o daňové kontrole a samotný žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí jasně formuloval, z jakého důvodu považuje navrhovanou svědeckou výpověď za nadbytečnou. Výpověď tohoto svědka měla prokázat, že došlo k uskutečnění stavebních prací v Hotelu Vavřinec. Žalovaný zdůraznil, že v daném řízení posuzoval pouze přijetí zboží a stavebních prací od společnosti BLUNHILDER s. r. o. a jejich následné dodání společnosti ENERGO-MARKET invest s. r. o. Posouzení toho, zda a v jakém rozsahu byly následně stavební práce a zboží dodány Hotelu Vavřinec s. r. o., nebylo v řízení o odvolání vůbec řešeno. Hotel Vavřinec s. r. o. byl až dalším článkem v řetězci, a tedy pro stanovení daňové povinnosti žalobkyně nebylo relevantní, jakým způsobem a v jakém rozsahu byly předmětné stavební práce a zboží dodány společností ENERGO-MARKET invest s. r. o. Hotelu Vavřinec s. r. o. Proto považoval žalovaný výslech svědka za nadbytečný, neboť jeho výpověď nemohla ovlivnit závěry žalovaného týkající se stanovení výše daňové povinnosti žalobkyni.
4. Dále žalovaný zdůraznil, že nerozporoval nákup zboží a prací od společnosti BLUNHILDER s.r.o., ani jeho následné dodání společnosti ENERGO-MARKET invest s. r. o. Mezi žalobkyní a žalovaným tedy není sporu o tom, že k odběru i následnému dodání fakticky došlo tak, jak je uvedeno na dokladech žalobkyně.
5. Předmětem posouzení v rámci odvolacího řízení bylo to, zda předmětné zboží a služby naplňují prvky oddílu 41 až 43 klasifikace CZ-CPA ve vztahu k režimu přenesení daňové povinnosti na dani z přidané hodnoty ve stavebnictví, či nikoliv. Šlo tedy o právní zhodnocení, a nikoli o prokázání uskutečnění předmětných plnění. S ohledem na uvedené skutečnosti by dle žalovaného provedení výslechu svědka S. K. bylo nadbytečné, i kdyby měla jeho výpověď prokázat dodání zboží žalobkyní společnosti ENERGO-MARKET invest s. r. o., neboť nemohla mít vliv na posouzení toho, zda se na předmětná plnění vztahuje režim přenesení daňové povinnosti ve smyslu § 92e zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, (dále jen „zákon o dani z přidané hodnoty“).
6. Žalovaný zdůraznil, že nerozporuje, že k nákupu i dodání předmětného zboží a stavebních prací fakticky došlo, nicméně setrvává na názoru, že část zboží a služeb dodaná žalobkyní společnosti ENERGO MARKET invest s.r.o. neodpovídá oddílu 41 až 43 klasifikace CZ-CPA, a tedy nepodléhá režimu přenesení daňové povinnosti. Pro úplnost žalovaný doplnil, že tento závěr žalobkyně nenapadala ani v průběhu odvolacího řízení, ani v podané žalobě.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Replika žalobkyně

7. Žalobkyně na vyjádření žalovaného reagovala replikou, ve které uvedla, že nesouhlasí se závěry žalovaného. Poukázala na stranu 2 zprávy o daňové kontrole, kde správce daně odkazuje na smlouvu o dílo a přílohu č. 1. Zdůraznila, že příloha č. 1 neobsahuje soupis provedených prací, ale nabídkový rozpočet před započítáním prací. Správce daně tak nevycházel ze skutečně provedených prací, ale pouze z nabídkového rozpočtu. Svědeckou výpověď chtěla žalobkyně prokázat skutečně provedené práce.

Posouzení věci soudem

8. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobkyně s tímto postupem výslovně souhlasila a žalovaný se po řádném poučení, že může vyslovit nesouhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
9. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu, včetně prekluze daňové povinnosti, nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
10. Z obsahu správního spisu vyplývají následující skutečnosti rozhodné pro posouzení věci. Dne 10. 11. 2014 byla u žalobkyně zahájena daňová kontrola ve vztahu k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období 3. čtvrtletí roku 2014. V rámci daňové kontroly vyhotovil správce daně výzvu k prokázání skutečností ze dne 16. 4. 2015, č. j. 1194290/15/2507-60562-507114. V uvedené výzvě správce daně vyslovil mimo jiné pochybnosti, že některé zboží uvedené v příloze č. 1 ke smlouvě o dílo č. 201411 uzavřené mezi společností BLUNHILDER s. r. o. a žalobkyní ze dne 10. 4. 2014 nebylo následně dodáno odběrateli společnosti ENERGO-MARKET invest s. r. o., a pochybnosti, zda uvedené zboží a materiál podléhá režimu přenesení daňové povinnosti dle § 92a a § 92e zákona o dani z přidané hodnoty. Proto správce daně ve výzvě ze dne 16. 4. 2015, č. j. 1194290/15/2507-605620507114, vyzval žalobkyni k předložení nebo navržení důkazních prostředků prokazujících, že veškerý materiál dle uvedené smlouvy byl skutečně dodán odběrateli a zároveň ji vyzval k předložení nebo navržení důkazů prokazujících, že uvedené zdanitelné plnění podléhá režimu přenesení daňové povinnosti v souladu s ustanovením § 92a a § 92e zákona o dani z přidané hodnoty, tj. že uvedený materiál byl dodán včetně poskytnutí stavebních a montážních prací, které podle sdělení o zavedení Klasifikace produkce odpovídají číselnému kódu CZ-CPA 41 až 43. Zástupce žalobkyně podáním ze dne 5. 6. 2015 navrhl svědeckou výpověď S. K., který byl zodpovědný za dodávky prací v Hotelu Vavřinec. Správce daně výslech svědka neprovedl, neboť dle jeho názoru by nemohl prokázat jiné skutečnosti než skutečnosti již v rámci daňového řízení zjištěné. Následně byla s žalobkyní projednána zpráva o daňové kontrole a vydán platební výměr. Správce daně mimo jiné rozporoval i dodání některého zboží odběrateli společnosti ENERGO-Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

MARKET invest s. r. o. Žalobkyně podala včasné odvolání proti platebnímu výměru. V tomto odvolání namítala pouze to, že správce daně řádně neodůvodnil neprovedení výsledku svědka S. K. Žalovaný následně vydal žalobou napadené rozhodnutí, v rámci kterého v plném rozsahu učinil nespornou otázku dodání zboží odběrateli žalobkyně společnosti ENERGO-MARKET invest s. r. o. a setrval pouze na tom, že žalobkyně neprokázala, že některý materiál a zboží, které nabyla žalobkyně dle smlouvy o dílo uzavřené mezi společnostmi BLUNHILDER s. r. o. a žalobkyní ze dne 10. 4. 2014 a přeprodala odběrateli žalobkyně společnosti ENERGO-MARKET invest s. r. o., nepodléhalo režimu přenesení daňové povinnosti v souladu s ustanovením § 92a a § 92e zákona o dani z přidané hodnoty.

11. Na tomto místě soud zdůrazňuje, že po změně právního hodnocení provedené žalovaným v rámci odvolacího řízení zůstalo mezi účastníky spornou otázkou pouze to, zda některý materiál a zboží dodané odběrateli žalobkyně podléhalo režimu přenesení daňové povinnosti, a nikoli, zda došlo k samotnému dodání zboží a materiálu.
12. Společnost BLUNHILDER s. r. o. dle smlouvy o dílo č. 201411 dodala žalobkyni dle položkového rozpočtu stavební práce včetně dokončovacích (podlahy, štuky, malování, WC mísy, elektronické automatické pisoáry Jika GOLEM ANTIVANDAL, obklady, dlažby) – soubor v ceně za dodávku materiálu ve výši 1 011 066 Kč a za montáž ve výši 544 420 Kč. Dále dle uvedeného položkového rozpočtu bylo dodáno následující zboží: prosklená chladicí barová skříň, chladicí vitrína, chladicí skříň, vinotéka Vestfrost, drink mixer, výrobník ledové tříště, výrobník ledu, barový mixer, mixer na zmrzlinu a mražené jogurty, drtič ledu, mlýnek na kávu, třípákový kávovar, výlevka nerez s umyvadlem, nerezové umyvadlo s kolenním spínáním, myčka skla a nádobí, regál - nerezový policový, dávkovač mýdla, odpadkový koš, osoušeč rukou, zásobník toaletního papíru, zásobník na toaletní ručníky, WC šетка, vybavení kavárny – sklo, nádobí, dekorace, ohýbané křeslo ISABELA – 60 kusů, barová židle ISABELA – 7 kusů, kavárenský stolek, barový stůl včetně polic. U uvedeného zboží nebyla v položkovém rozpočtu uvedena žádná částka za montáž.
13. Ve sdělení Českého statistického úřadu ze dne 31. července 2008, o zavedení Klasifikace produkce (CZ-CPA), publikovaného pod číslem 275/2008 Sb., jsou v příloze F Stavby a stavební práce vymezeny stavební a montážní práce, u kterých se v souladu s § 92e odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty použije režim přenesení daňové povinnosti. Z výše uvedeného seznamu dodaného zboží však vyplývá, že se nejedná o materiál určený k využití při stavebních a montážních pracích, ale o předměty vybavení kavárny. Výslech svědka, který byl dle žalobkyně zodpovědný za dodávky prací v Hotelu Vavřínek, kdy konečným dodavatelem pro společnost Hotel Vavřínek s. r. o. byla společnost odlišná od žalobkyně, a to společnost ENERGO-MARKET invest s. r. o., nemohl již ze své podstaty odstranit pochybnosti o tom, zda zboží dodané žalobkyni společností BLUNHILDER s. r. o. splňovalo podmínky pro použití režimu přenesení daňové povinnosti. S touto skutečností se řádně vypořádal jak správce daně ve zprávě o daňové kontrole, tak i samotný žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, když dospěl k závěru, že provedení navrhovaného výsledku je nadbytečným úkonem. Jako odůvodnění tohoto závěru žalovaný uvedl: „*nebylo rozporováno pořízení tohoto plnění od dodavatele BLUNHILDER s. r. o. a jeho následné předání odběrateli ENERGO-MARKET invest s. r. o. Odvolací orgán konstatuje, že spisovým materiálem je doloženo, že byly zjištěny skutečnosti* Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

rozhodné pro stanovení daně, správce daně postupoval v souladu s ustanovením § 92 odst. 2 daňového řádu a svědeckou výpovědí nemohlo dojít ke změně hodnocení důkazních prostředků, neboť skutečnosti daňovým subjektem namítané (provedení prací), které měly být navrženými důkazními prostředky prokázány, nebyly správcem daně rozporovány.“

14. Výše uvedené odůvodnění obsažené v žalobou napadeném rozhodnutí považuje soud s přihlédnutím k zásadě jednotnosti daňového řízení, kdy rozhodnutí správce daně a žalovaného je nutno posuzovat jako jeden celek, za zcela příléhavé a dostačující. V důsledku skutečnosti, že navrhovaný výslech svědka byl k prokázání sporné skutečnosti zcela nezpůsobilým důkazním prostředkem, nemohlo dle soudu jeho neprovedením dojít k zásahu do práv žalobkyně.
15. K tvrzení žalobkyně obsaženému v replice, že přílohu č.1 ke smlouvě o dílo č. 201411 ze dne 10. 4. 2014 je nutno považovat pouze za nabídkový rozpočet a nikoli za soupis provedených prací, soud pro úplnost konstatuje, že tomuto soupisu odpovídá i předávací protokol ke smlouvě o dílo č. 20411 ze dne 18. 8. 2014, který je rovněž založen ve správním spise, kde je uvedeno, že předmětem předání je rekonstrukce prostoru pro Kavárnu hotelu Vavřinec, která se skládá z následujících hlavních součástí:
 - a) rekonstrukce zdí a stropů, oprava podlahy v prvním patře po zatečení,
 - b) nová podlaha, dřevěná, v zadním traktu s kobercem,
 - c) vstupní portál, vytvoření vstupu z náměstí,
 - d) úprava topení, elektroinstalace a sociálního zařízení,
 - e) **vybavení kavárny.**Z uvedeného dle soudu vyplývá, že žalovaný vycházel z řádně zjištěného skutkového stavu, když vycházel z toho, že žalobkyni dle smlouvy o dílo bylo dodáno mimo jiné i zboží uvedené v příloze č. 1 výše citované smlouvy o dílo.
16. Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že námitky žalobkyně jsou nedůvodné, a proto žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 20. dubna 2020

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)